

'DE BIJBANEN LIGGEN NU VOOR HET OPRAPEN'

Husein Ghalayini (23) heeft zijn bachelor geneeskunde aan de Vrije Universiteit Amsterdam in juli afgerond. Nu hij wacht op zijn coschappen combineert hij twee banen.

WAT DOE JE PRECIES? 'Ik werk al tweeënhalp jaar acht uur per week als verpleeghulp in het Amsterdam UMC, locatie VUmc. Daarnaast werk ik sinds afgelopen zomer tussen de twintig en veertig uur per week als triagist bij Huisartsenpost Nederland. Nu ik aan het wachten ben op mijn coschappen heb ik veel tijd om te werken en bij te verdienen. Maar ik doe het vooral omdat het heel erg nuttig is om medische kennis en ervaring op te doen.'

WAT LEER JE ERVAN? 'Mijn werk brengt me veel verdieping; ik zie de lesstof in de praktijk voorbijkomen. Ook is het goed voor mijn communicatievaardigheden en mijn beheersing van de Nederlandse taal. In 2014 ben ik met mijn familie vanuit Syrië in Nederland terechtgekomen. Ik heb anderhalf jaar op de taalschool gezeten en daarna heb ik in één jaar tijd 4, 5 en 6 VWO gedaan. Mijn Nederlands is goed, maar op de werkvloer leer ik de fitnesses.'

WELKE BAAN IS HET LEUKST? 'Mijn baan als triagist is het leukst, omdat ik veel verantwoordelijkheid heb en relevante ervaring opdoe. Ik ben het eerste patiëntencontact, ik moet bepalen welk beleid er volgt. Het is belangrijk veel medische kennis te hebben en daarop te vertrouwen.'

VERDIEN JE GOED? 'Voor studenten zijn het zeker goedbetaalde banen. Bij Amsterdam UMC zijn het uurloon en de toeslagen beter dan bij Huisartsenposten Nederland. Maar omdat ik als triagist veel meer uren kan maken, verdien ik daarmee meer. Ik zoek het verschil tussen bruto en netto en dergelijke altijd heel nauwkeurig uit. Zelfs als student kun je op dit moment wel kritisch zijn op hoeveel je precies verdient met een bijbaan. Als geneeskundestudent heb ik de bijbanen nu eigenlijk gewoon voor het oprapen. Overal zijn mensen nodig, zeker nu de tweede golf op gang is gekomen.'

WAT DOE JE MET HET GELD? 'Ik heb het geld nodig om van te leven en daarnaast steun ik mijn familie. Mijn ouders leven van een uitkering, maar als gezin is het moeilijk daarmee rond te komen. Daarnaast stuur ik geld naar mijn opa en oma in Syrië, die het door de omstandigheden daar financieel moeilijk hebben. Mijn familie heeft altijd voor mij gezorgd, nu kan ik hen op mijn beurt steunen. En ik spaar elke maand voor mijn toekomst, bijvoorbeeld om op een dag te kunnen trouwen.' AIS